

Újdonságok a halpiacon

A téli halbőség után most, ha nem is hiányzó cikk, de kevés a hal. A hiány pótlására, az ellátás javítására új beszerzési forrást keresett a HALÉRT. Sikertelenül oltó tengeri halat vásárolnia a Szovjetunióból 45 vagonnal és Bulgáriából 27 vagonnal. A mélyhűtött tengeri halak sütésre kiválóan alkalmasak. A szovjet sztavrida a keszeghez hasonlít, azzal a különbséggel, hogy nem szállak, míg a bolgár hek nevű hal a fogással is felveszi a versenyt.

Egyelőre 30 vagon import tengeri hal került forgalomba, a sztavrida különként 16 forintért, a hek 18 forintért. Miután ennél nagyobb mennyiséget nem kötöttek le, a hazai haltermelés bővüléséig folyamatosan el tudják látni a piacot. (MTI)

Igéret tízezer vagon kenyérgabonára

Készülődés az aratásra

Közeledik a legnagyobb mezőgazdasági munkának, a kalászosok betakarításának a megkezdése.

Már két hét sem kell ahhoz, hogy a szegedi járásban meginduljanak az aratógépek, a kombájnok.

Minden esztendőben ezen a tájon, rendszerint Kiskundorozsma, Pusztaszer vagy Csengele határában érik be először az őszi árpa, illetve a rozs. Arra is volt már példa — az 1968-as száraz esztendőben —, hogy éppen Medárd napján, június 8-án kezdték meg a kalászosok vágását Pusztaszeren, a mai Hétvezér Tsz területén. A nagyon korai aratás azonban mindig kényszerű szükségesség, a kedvezőtlen aszályos évjárat következménye.

Az idén szerencsére nem

kell ilyen korán kivezélni a földekre a gépeket, de az előkészületek már mindenütt javában tartanak.

Erre utal az is, hogy a Csongrád megyei Gabonafelvásárló és Feldolgozó Vállalatnál közvetlen befejezés előtt állnak a szerződéskötések. Csaknem tízezer vagon kenyérgabonára, pontosan 9 ezer 892 vagonra kötöttek szerződést a gazdaságok. Búzából jó, a homoki kenyérgabonából, rozsából azonban a szokásos gyengébb termés ígérkezik az eddigi becslések szerint. A nagyüzemi gazdaságokban meggyeszte

gépi aratásra rendezkedtek be és a megyei AGROKER Vállalatnál nyolcvankét új kombájnt vásároltak.

T. B.

Csongrád megye a húsprogramért

Eddig 232 ezer sertés hizlalására kötöttek szerződést — Utemes felvásárlásra, szállításra vár a gyár

A sertésenyésztés fellendülésének esztendője volt a tavalyi Csongrád megyében. Ezt jelezte az Állattörzsművelési és Húsiipari Vállalat felvásárlási tervének túlteljesítése is. Több mint 150 ezer sertést vásároltak fel egy év alatt. Mindez már a múlté. A fejlődést már újabb számok, adatok jelzik. A felvásárló és feldolgozó vállalat — a Csongrád megyei állattalomány előzetes felbecsülése alapján — a múlt év végén már arra számított, hogy jóval több felvásárolható hizott sertés lesz Csongrád megyében az idén, mint tavaly. A legoptimistább számvetők sem gondoltak azonban arra, amit március 31-én, a Központi Statisztikai Hivatal Csongrád megyei igazgatóságának számaiból megismertek: a megyei tanács szektorban 446 ezer sertés van. Ebből az anyakoca-állomány mintegy 35 ezer. Az utóbbi 10 esztendőben ilyen még nem volt, úgy is mondhatjuk: ez Csongrád megyei rekord.

A Csongrád megyei Állattörzsművelési és Húsiipari Vállalat vezetői ez év elején 200 ezer hizott sertés felvásárlásával számoltak. De már az első negyedévben az előző esztendő 20 ezer 600-zal szemben 57 ezer 500-at vásároltak fel. Mindez arra készítette a vállalat vezetőit, hogy igyekezzenek realitásként alkotni a várható felvásárlási lehetőségről. Ezért levelet intéztek valamennyi Csongrád megyei termelőszövetkezethez, és kérték, jelezzék: mennyi sertést akarnak hizlatni. A járási felvásárlási kirendeltségek dolgozói az elmúlt napokban felkeresték a gazdaságokat, hogy megtekintésük a már leszerződött állományt és pontosítsák az értékesítés idejét. Ugyanakkor tájékoztattak és további szerződéseket kötöttek. Azt is igyekeztek felmérni, hogy a termelőszövetkezetek mennyi háztáji sertést kívánnak a közös útnan értékesíteni.

A közös állományról pontosan tájékozódhattak, de már kevésbé a háztáji sertésekről. Ugyanis a tsz-tal sok szándékát még sok minden befolyásolhatja. A takarmányellátás alakulása, az ideai terméskilátások ismeretében döntenek majd, hogy süllydönt értékesítik-e a meglevő malacokat, vagy meghizlalják azokat. A vállalat arra törekszik, hogy ütemesen átvégessen minden szerződött sertést. Ebben a munkájában, törekvésében segítségére vannak azok a gazdaságok, sertésenyész-

tők, akik időben kötnek szerződést, és viszonylag pontosan meghatározzák az átadási időt. Május 31-ig már 232 ezer sertésre kötöttek szerződést. A húsiipari vállalatnál még további 35–40 ezer sertésre számítanak. Ez azt jelenti, hogy Csongrád megye felvásárlási rekord előtt áll. Előreláthatóan mintegy 270 ezer hizott sertést vásárolnak fel.

A feldolgozóipar jelenleg teljes kapacitással dolgozik. Ütemterve szerint az 5 napos munkaheteken átlagosan 6500, a hatnapos munkaheteken 7800 sertést kell feldolgozni. Ismerve a szegedi, a hódmezővásárhelyi vágóhidak kapacitását, nagy szükség lesz az ütemes szállításra.

Az elmúlt évben is felvásároltak minden piacra

került hizott sertést. Az idén azonban 100 ezerrel többet kell feldolgozniuk, mint tavaly. Ezért érthető, hogy elsősorban a szerződéses hizókat veszik át és mindjárt hozzátelhetjük, hogy a szabadpiacinál magasabb áron.

Megnyugtató a tenyésztő és hizáló gazdaságoknak, hogy a Csongrád megyei Állattörzsművelési és Húsiipari Vállalat máris megkezdte 1972-re is a szerződéskötést. Ez biztosságeretét kölcsönöz a kocsartó gazdáknak, illetve gazdaságoknak. Nyugtatóan tenyészhetnek, hizlalhatnak, jó áron tudják majd értékesíteni sertéseiket, és ezzel elősegítik a kormány húsprogramjának eredményes valóra váltását.

Nagy Pál

Építők vidám napja

Vasárnap ünnepelték a DÉLÉP dolgozói az idei építők napját, a nemrégiben felépített újszegedi sportpályájukon. Közel 2 ezer építőmunkás vett részt az ünnepségeken. Ezeket megjelent dr. Varga Dezső, az MSZMP Szeged városi bizottságának titkára is. A dolgozók gyűlésén Sipos Mihály, a DÉLÉP igazgatója mondcott ünnepi beszédet és az Építőipar kiváló dolgozója című miniszteri kitüntetést adta át Kiss József termelési főosztályvezetőnek, Koszó András szakoktatónak, Lakatos Antal építésvezetőnek, Sári Péter brigádvezetőnek és Juhász Imréné tisztviselőnek. Többen kaptak pénzjutalmat jó munkájuk elismeréseképpen.

A nagyszámú résztvevő jól érezte magát az építők napi júniálisán. Ünnepélyes keretek között felavatták az ÉPÍTŐK SC stadionját, ahol közel 10 ezer néző fér el. A délutáni műsor keretében fellépett az EDOSZ Szeged táncegyüttese, s a Szegedi Nemzeti Színház több művésze is. Képeinken: Az ünnepi egy csoportja (fenn). Részlet a sportpálya avatásáról (lent).

Somogyi Károlyné felvétele

Vágyak

Az öregember elüldögél egész napokat a fehérfalú kemencénél. Máskor mindjárt a ház előtt, ahonnan a másik ház falát látja. Cseledházak. Hantházi major.

Ha nincsen eső, száll a por, felkavarják a jótágok, megüleszik a házak falán, beszáll az ablakokon, belevídik az életekbe évtizedek óta. A régi krónikák sok mindent feljegyeztek Hantházáról még az ősről idejéből, a hajdani világról, amikor télvíz idején kergették szét a lakókat innen a törvény emberei. Elpusztult Hantháza. Aztán újraéledt. Kiszolgált az úrvilágot, az itt élőket cseledeké, rab-szolgákká nevelte.

KÉTARCÚ HÁZAK

az öröklődött szokások, törvények. Mégis más már itt az élet. A cseledházaknak két arca van.

Az öregember vágyai kicsire nőttek. Jó napos idő legyen, lehet üldögni a megszolgált nyugalomban, a csendben, az öregedő időben. Boldogság ez is.

Fiatalasszonyok beszélnek a ház előtt. Ők mások. Úgy kerültek ide Hajdúnánásról és Csengeléről. Dombi András két esztendője választotta kenyéradónak a dóci Virágzó Tsz-t, szolgálati lakást kaptak. A férfi dolgozik a közönsben, kovács. Keresetéből élnek. A fiatalas-

zony Hajdúnánáson dolgozott segédapóként a szülőotthonban. Megszületett a kislányuk, most egész napot vele tölti, mos, takarít, elszalad az idő. Sajnos, rossz szul intezte az életét, nem kaja az anyasági segélyt.

— Húsvétra otthon voltunk. Hosszú út, sokba került. Azóta se fog a hely itten. Gyakran álmodok az otthoniakkal és másnap nagyon kegyetlen, nagyon rossz napom van. A kenyér meg a lakás hozott ide bennünket. De egyszer majd elmegyünk. Nem azért, a férjemnek jó a munkahelye, itt van mindjárt a majorban, nem kell messzire mennie, de csak nem az igazi ez. Beosztjuk a pénzt, gyűjtünk, de lassacskán szaporodik. Pénzbe van itt is minden. Nincsen sok jószágunk, most vásároltunk két malacocskát, drótkerítést húztunk ólnak, ennyi az egész. Mást mindent úgy vásároltunk a fizetésből. A múltkorában beteg volt a kislányom, vettem neki egy pár csirkét. Nem jutottam hozzá könnyen. Végigjártam a cseledházakat, nagynehezen megkönyörültek rajtam. Nyolcvan forintot kértek a csirkéért. Többet, mint Szegeden.

MINDEN MESSZE VAN

Kietlen ez a major. Sok az állat, sok a jószág, az istállók a házak mellett vannak, egész nap dörkálnak a porban a szüldők, csirkék, napközben hajtják a teheneket, por, egészségtelenség. A kisgyerekeket nem engedhetik ki az udvarra, életveszélyes. Igaz, megvan erre is a válasza: „okos ló az, még téged is átalugrik”.

Dombi Andrásné: — Amikor ide költöztünk, úgy nézett ki a lakás, mint az istálló. Rendbehoztuk, én magam meszeltem ki, lefestettem. Így már jobb, elviselhetőbb. A napok egyformák, vasárnap, hétköznap egyre megy. Nincs szórakozás, a kislánytól mozdulni se tudok. Bajos a bevásárlás, nehéz bebiételt szerezni. Se gyümölcs, semmi. Olyan bizonytalanságban élünk. Vágyaink lennének, csak hát nehéz összeszedni magunkat. Jószerivel beszélni se beszélünk: adjon isten, jó napot és kész. Csupán Olajos Illésnével — Erzsikével — jöttünk össze. Segítjük egymást. Amikor Szegeden voltam a klinikán, vigyáztam a kislányomra is.

Dombi András kovács. A jó múltkorában leütötte a kezét. Olajos a munkája, fertőzést kapott. Bejár a faluba. Sövényházára tetanusz oltásra. Négy injekciót kapott. Legutóbb is bement délután a 4 órás busszal és várt sorjára az orvosi rendelőben. Harmincan voltak előtte. Mire megszabadult,

már elment a busz. Várt, várakozott. Amikor már nagyon elunta, nekivágott gyalog. Fél 1-re ért haza.

Olajos Illésék is fiatalok. A férfi a röszei Aranykalász Tsz-ből került ide tavaly ősszel. A lakás, a kenyér csábította őket. A csengelei homokon nőttek fel feleségével együtt, aztán ő gépésztanulónak tanult, felesége meg Szegeden, a kendergyárban helyezkedett el. Megszületett a kislányuk, így aztán a férj technikusi keresetéből és az asszony anyasági segélyéből élnek. Lakásukat otthonossá tették, bebútorozták, televíziót vásároltak. Ez már nem a régi cseledlakás. Arról a világról mitsem tudnak.

MÁS KÖRNYEZETBE

— Sokszor beteg a gyerek. Nem is csodálom. Könnyebben felszedi itt a nyávalyt, hiszen egészségtelen minden. Az ólagnál olyan bűdös van, hogy szinte elviselhetetlen. S még május elején tartunk, máris annyira a légy, nem tudunk mit csinálni velük. A Chemotoxot nem merem szétfújni, mert félek, hiszen kicsi a fiam. Nehéz a bevásárlás, van itt egy kis üzlet, kenyér, zsír, cukor, só, mosópor, a legszükségesebb megkerül. De gyümölcs, primör, ilyesmi, ami már kellene a gyereknek, az nincs. Mi úgy kapunk a szüleimtől, Csengeléről. Sokat segít. Nekünk egy fia jószágunk sincs. Meddig bírjuk? A lakáson mülünk. Egészséges, normális házban szeretnénk élni. Emberekhez méltó környezetben.

Ahány ház, annyi szokás. Annnyiféleképpen virágoztak ki a vágyak is. Akik már hosszú ideje élnek itt, azoknál nagy portát, nagy jószágállományt találni. Év-ről évre ragasztottak egy kis területet, kerítést húztak rá, ólat ügyeskedtek. Gazdálkodnak, gyűjtene. Jobb napokon eljönnek a gyerekek is, meglátogatják őket, aztán mennek vissza a városokba.

A major közepén állandóan zuborog az ártézi víz. A hatalmas vályú megtelik, rájárnak a jószágok, s arra játszanak a gyerekek. Az asszonyok ott merítik a kannába a vizet. Néhány év múlva „felszámolják” a majort. Elmúlnak, megöregednek a cseledházak. Akiknek erejük van, kitörnek, szétröppennek innen a világba, falvakba, városokba, más környezetbe. A fiatalok már készülődnek. Szárnyat bontanak, s egyszer majd útrakelnek.

Vágyak, madárkák. Vajon ti mikor repülhettek?

Sz. Lukács Imre